

hiányodban
léptek sokasodnak

visszajáró városok
vigyázzban

a visszhang
felhasítja a csendet

lapuló lélegzet
magnószalagon

arcodra fejfa
zuhan

lehallgatókészülék
az égen

hangodra hangtalan
hétköznapi

a földön
életre behívottak

*

hátha elalszom és fölébredok
és meglátom meztelen arcodat
amit az ég számlapja nem mutat
csak az emlékezet

a legszebb napkelte legyen veled!

